

Tres generacions de la família Cruet —Geroni Cruet Sánchez; la seva filla, Teresa Cruet Manzanares, i Armand Tarragó Cruet, fill de la Teresa— treballen colze a colze a l'empresa Rin, dedicada a la fabricació d'accessoris orientats al mercat de la il·luminació. Aquests industrials tenen les coses molt clares: **“La solidesa d'una empresa ve donada tant pel seu balanç econòmic com per la dimensió humana de les persones que en determinen la manera de fer i de ser. La primera ens en garanteix l'avui; la segona, el futur.”**

En Geroni és industrial des dels 24 anys. La història de la firma, però, arrenca el 1970, quan li van oferir **“formar part d'un projecte empresarial consistent en la fabricació d'accessoris per a fabricants de làmpades, juntament amb altres socis, entre ells el meu amic Ramon Renau.”** Fins aleshores, **“Rin només havia estat un magatzem de distribució”**, ens explica la Teresa. **“Va ser amb la incorporació del pare i tota la maquinària de què disposava, que va néixer com a indústria. Els resultats van ser espectaculars; les diferències de costos i preus eren notòries.”** Tant és així que, en poc temps, no els va quedar més remei que ampliar les seves instal·lacions, mitjançant la compra de les naus de Viladecans que avui constitueixen la seu de Rin. El coratge no els va abandonar ni a l'hora d'escometre l'exportació, de tan competitius com eren els seus preus: **“Al cap d'un any ja veníem a l'exterior.”**

Superades una bona pila de crisis, encara els esperava el pitjor, que va arribar als anys 80, una època difícil, en què **“quan obries el diari, el primer que feies era consultar les ‘esqueles’ de les indústries, per assabentar-te de qui havia fet fallida. En aquell temps vam perdre un dels nostres clients més importants, que absorbia el 30% de la producció.”** Considerant la gravetat de la situació, la resta de socis eren partidaris de plegar, però ni en Geroni ni en Ramon, lluitadors nats, no es van fer enrere: **“Allò hauria perjudicat els amics i clients que teníem.”** I així és com Geroni Cruet i Ramon Renau van seguir endavant amb Rin.

Avui cadascuna de les dues famílies té assignada una tasca: **“Els Cruet fabriquem; els Renau creen i venen. Nosaltres ens caracteritzem per ser molt racionals; d'aquí que ens atregui la part més industrial i tecnològica del negoci. Ells, en canvi, són més comercials; per això els sedueixen més la venda i el disseny.”**

Un total de set persones de cada clan forma part d'aquesta empresa definitivament familiar, on tothom està ben avingut. La Teresa intervé per comentar que **“hem heretat la capacitat d'esforç dels pares. Som accionistes treballadors. Per a nosaltres Rin no és una font de recursos, sinó la manera de realitzar-nos diàriament.”** La clau que tots dos clans s'avinguin és fàcil de suposar: **“Respecte mutu.”** Per tal d'assolir la seva realització a través de la feina, els Cruet es preocupen d'il·lustrar-se regularment mitjançant, entre altres coses, **“la freqüent assistència a fires, com ara la de Milà; no ens en perdem cap. És en aquests llocs on descobreixes les tendències que segueixen els llums.”** En base a aquesta i altres fonts d'inspiració, les dues famílies **“constantment”** treuen al mercat nous productes i renoven els articles que ja consten a la seva oferta.

Gràcies a aquest continu moviment, ara mateix Rin presenta **“una facturació anual de 2000 milions, dos centres de producció, un de logístic, un laboratori d'investigació i una àmplia cartera de clients.”** Per si això fos poc, **“som una marca pionera des del punt de vista tecnològic.”** Dins del mercat nacional, **“venem directament a fàbrica. Pel que fa a l'exterior, ens basem en la tasca del distribuïdor.”** Les bones idees d'aquesta família d'industrials ja han desembocat en l'aparició de més d'un imitador.

Una anècdota entranyable ens arriba de la mà d'en Geroni: **“Abans era a les mateixes fires on, amb paper i llapis, dissenyaves la peça que el client necessitava. Un cop a casa, anaves per feina.”** La seva filla afegeix que **“en una altra època, si treballaves bé i molt, difícilment no hi havia resultats.”** Hem passat dels sistemes més tradicionals a l'ús d'ordinadors per fabricar làmpades: **“Tenim una peça que abans veníem per 100 pessetes la unitat. Ara, en canvi, només en cobrem 40. Per què? Molt senzill. Fa 30 anys, per fabricar aquella peça calien set operaris; ara en tenim prou amb un que s'ocupi de la màquina que la va produït en sèrie. De fet, un sol obrer por encarregar-se de més d'una màquina.”**

Indubtablement, l'Armand, la tercera generació del clan, està més familiaritzat amb aquest segon sistema. Tanmateix, **“el meu objectiu és aprendre tot el que sap el meu avi. Havent finalitzat els estudis, m'he adonat que l'experiència és essencial. Quan a mi se m'acut una idea, de segur que ja hi ha moltes persones, entre elles l'avi, que l'han posada en pràctica. Ell, que millora constantment els processos de fabricació, sap molt bé que per ser eficient no calen gaires títols. N'hi ha prou amb el sentit comú i la constància.”** La seva mare resumeix així l'arma de què els Cruet s'han servit per fer-se populars: **“L'esperit de competir amb els millors.”** Exportadors des de principis dels 70, tenen gravat a la ment el període en què la venda de béns catalans a l'estranger encara era incipient: **“Segons amb quina moneda pagués el client, et donaven més o menys facilitats. En aquell temps el dòlar ja tenia molt de poder.”** De tota manera, aquests industrials mai no s'han deixat portar gaire de la mà de les institucions, tal com correspon a una firma tan independent com Rin: **“Sempre ens hem pogut sufragar les despeses, i és que, des de la seva estabilització, el negoci ha generat beneficis en tot moment.”**

Una firma d'èxit hauria de tenir al darrere una plantilla contenta. Aquest, si més no, és el cas de Rin, que destaca per conservar la majoria dels seus empleats fins al moment de la jubilació: **“Els vailets d'abans són els encarregats d'ara.”** N'hi ha d'altres a qui l'afany de superació porta a obrir-se camí tot sols, uns amb més fortuna que altres: **“N'hi ha que tenen capacitats per esdevenir empresaris; altres no.”** No els angoixa la competència deslleial: **“Mentre la gent ens copii i no siguem nosaltres els qui ens veiem obligats a copiar, podem estar tranquils. I és que mentre la competència ens imita, nosaltres ja estem desenvolupant noves peces.”** Amb aquesta seguretat i aquest orgull s'expressen els Cruet, un orgull que, en tractar-se la seva d'una indústria catalana, també és nostre.

“La solidesa d’una empresa ve donada tant pel seu balanç econòmic com per la dimensió humana de les persones que en determinen la manera de fer i de ser; la primera en garanteix l’avui i la segona, el futur”

**Armand Tarragó Cruet, Geroni Cruet Sánchez i
Teresa Cruet Manzanares - Viladecans (Baix Llobregat)**